

РЕШЕНИЕ

№ 1006

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 24.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **13640** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр.с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Я. И. Я. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.П., срещу Заповед № 301з-3292/31.10.2019 г., издадена от Началника на сектор "Пътна полиция" в ОД на МВР-М., с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от 6 месеца. Тъй като жалбата е била подадена пред Административен съд-Монтана, същият съд с Определение № 598 от 29.11.2019 г. е изпратил делото по подсъдност на Административен съд-София град. Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК. Конкретните твърдения за тяхното осъществяване са, че в заповедта не е индивидуализирано изпълнението на служебните задължения, както и че дисциплинарно-наказващият орган не е формирал задълбочена преценка по наличието или липсата на основания за ангажиране дисциплинарната отговорност на служителя. Подробни съображения излага в жалбата. Моли за отмяна на оспорената заповед, както и за присъждане на разноски по списък по чл.80 от ГПК. В с.з. жалбоподателят чрез адв.П. поддържа жалбата.

Ответникът – Началникът на сектор "Пътна полиция" в ОД на МВР-М. – не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 във вр.с чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Към момента на издаване на обжалваната заповед жалбоподателят е заемал длъжността младши автоконтрольор, първа степен, група "Организация движението, пътен контрол и превантивна дейност" при ОДМВР-М..

В изпълнение на Организационно-техническите правила за работа с АИС Видеозанемане на пътен контрол в дирекция Вътрешна сигурност при МВР е извършен преглед на видеофайлове от видеокамери, монтирани в служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , заснемащи действията на наряда от служители на Пътна полиция. При прегледа е установено, че:

1. на 12.06.2019 г. за времето от 01,46 ч до 05,36 ч и двамата служители са извън автомобила и обсега на трите му видеокамери, като липсват данни за изпълнение на служебните им задължения.

2. на 12.06.2019 г. срещу 13.06.2019 г. ч и двамата служители са отпуснати на седалките си, вкл. и със затворени очи и не изпълняват служебните си задължения.

С писмо рег.№ 7855-6518/09.07.2019 г. (л.70 от делото на АС-Монтана) Д. е уведомила Директора на СДВР за установеното нарушение по т.1, а с писмо рег.№ 7855-6554/09.07.2019 г. л.59 - за установеното нарушение по т.2.

С писма рег.№ 4332р-28186 (л.60 от делото на АС-Монтана) и рег.№ 4332р-28188 (л.75 от делото на АС-Монтана) СДВР е изисквала проверените видеофайлове и на 09.08.2019 г. същите са предоставени от Д.. В ОПП-СДВР е извършен преглед на така предоставените файлове, за което инспектори от ОПП-СДВР са съставили протоколи, в които е констатирано следното:

За нарушението по т.1 с протокол рег.№ 4332р-32870/02.09.2019 г. (л.81 от делото на АС-Монтана): от камера 1 е установено, че автомобилът е паркиран перпендикулярно с предната си част към П. шосе, а служителите от наряда са извън обсега на камерата, в 05,37 ч мл.контрольор Я. Я. потегля с автомобила; от камера 2 е установено, че автомобилът е паркиран, а служителите от наряда са извън обсега на камерата и са извън купето, впоследствие служителите са в купето, а в 01,46 ч слезат, затварят вратите и са извън обсега на камерата, в 05,36 ч мл.контрольор Б. З. сядна на седалката до водача, в 05,37 ч мл.контрольор Я. Я. потегля с автомобила в посока С.; от камера 3 е установено, че автомобилът е паркиран със задната си част към храстите, няма данни служителите от наряда да изпълняват служебни си задължения, в 05,37 ч автомобилът потегля в посока С.. Протоколът носи дата 25.08.2019 г.

За това нарушение от служителя е снето сведение рег.№ 4332р-31296/20.08.2019 г. (л.79 от делото на АС-Монтана), в което същият е вписал, че за периода е изпълнявал служебните си задължения съгласно инструкцията за пътен контрол.

За това нарушение е съставена справка рег.№ 4332р-33525/05.09.2019 г. (л.67 от делото на АС-Монтана). Посочено е, че съгласно ежедневна ведомост мл.контрольор Б. З. и мл.контрольор Я. Я. са назначени в наряд като патрул за пътен контрол КПП-В. със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , за времето от 19,00 ч на 11.06.2019 г. до 07,00 ч на 12.06.2019 г. В справката са възпроизведени констатациите от протокола за преглед на видеофайлове от 02.09.2019 г., както и снетото сведение от служителя. Допълнено е, че според ежедневната форма за отчет и изготвените

документи от 00,30 ч на 12.06.2019 г. до края на смяната няма извършена контролна дейност. Прието е, че на 12.06.2019 г. за времето от 01,46 ч до 05,36 ч служителят не е уплътнил работното си време и не е изпълнявал служебните си задължения.

За нарушението по т.2 с протокол рег.№ 4332р-31925/02.09.2019 г. (л.65 от делото на АС-Монтана): автомобилът е спрял в [населено място], на АМ Л. на първи тунел посока [населено място], на 13.06.2019 г. за времето от 03,31 ч до 05,02 ч и двамата служители са отпуснати на седалките си, като в по-голямата част от периода са със затворени очи. Протоколът носи дата 25.08.2019 г.

За това нарушение от служителя е снето сведение рег.№ 4332р-29956/12.08.2019 г. (л.63 от делото на АС-Монтана), в което същият е вписал, че за периода е изпълнявал служебните си задължения, като е водил наблюдение и явно присъствие поради слабия трафик на АМ-Л.

За това нарушение е съставена справка рег.№ 4332р-34365/12.09.2019 г. (л.50 от делото на АС-Монтана). Посочено е, че съгласно ежедневна ведомост мл.контрольор Б. К. и мл.контрольор Я. Я. са назначени в наряд като патрул за пътен контрол АМ-С. със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС], за времето от 19,00 ч на 12.06.2019 г. до 07,00 ч на 13.06.2019 г. В справката са възпроизведени констатациите от протокола за преглед на видеофайлове от 02.09.2019 г., както и снетото сведение от служителя. Допълнено е, че според ежедневната форма за отчет и изготвените документи от 02,43 ч на 13.06.2019 г. до края на смяната няма извършена контролна дейност. Прието е, че на 13.06.2019 г. за времето от 03,40 ч до 05,03 ч служителят не е уплътнил работното си време и не е изпълнявал служебните си задължения.

Материалите по преписката са изпратени на ОД на МВР-М., който е компетентният дисциплинарно-наказващ орган, с писмо от 27.09.2019 г. (л.49 от делото на АС-Монтана). На 17.10.2019 г. жалбоподателят е поканен да се запознае с обобщената справка и да даде допълнителни обяснения или възражения. Последният е сторил това на 22.10.2019 г. (л.35 и л.37 от делото на АС-Монтана), като е заявил, че не е виновен и е изпълнявал служебните си задължения.

Изготвена е кадрова справка на Я. И. Я. (л.33 от делото на АС-Монтана).

При тези фактически констатации Началникът на сектор "Пътна полиция" в ОД на МВР-М. е издал обжалваната Заповед № 301з-3292/31.10.2019 г. (л.30 от делото на АС-Монтана), с която на Я. И. Я. – мл.автоконтрольор, първа степен, група "Организация движението, пътен контрол и превантивна дейност" при ОДМВР-М., е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от 6 месеца. В обстоятелствената част на заповедта са възпроизведени констатациите, обективирани в справка рег.№ 4332р-33525/05.09.2019 г. и справка рег.№ 4332р-34365/12.09.2019 г. Така описаното е прието от органа за нарушение на чл.51, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. на МВР за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Горното е прието нарушение на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР – нарушение на служебната дисциплина.

По делото се приеха следните писмени доказателства, представени от ответника:

Доказателства относно оправомощаването на Началник сектор "ПП" при ОДМВР М. да налага дисциплинарно наказание "порицание" - формуляр за изготвена длъжностна характеристика рег.№ 3286р-19507/11.11.2015 г. и протокол УРИ 301р-7945/22.04.2016г. за запознаване с типова длъжностна характеристика (л.31).

Ежедневна ведомост и ежедневна форма за отчет и изготвените документи, съдържащи информация за работата на наряда за времето от 19,00 ч на 11.06.2019 г.

до 07,00 ч на 12.06.2019 г. и за времето от 19,00 ч на 12.06.2019 г. до 07,00 ч на 13.06.2019 г., изготвени от мл.автоконтрольори Б. З. и Я. Я.; Заповед № 4332з-575/19.07.2018 г. за работното време, времето за отдих, храна и почивка на държавните служители; пътна книжка на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] за времето от 19,00 ч на 11.06.2019 г. до 07,00 ч на 12.06.2019 г. и за времето от 19,00 ч на 12.06.2019 г. до 07,00 ч на 13.06.2019 г.; дневник за регистриране и отчет на ПТП за периода 19.04.2019 г.-03.07.2019 г.; справка за установъчните пунктове за контрол за времето от 19,00 ч на 11.06.2019 г. до 07,00 ч на 12.06.2019 г. и за времето от 19,00 ч на 12.06.2019 г. до 07,00 ч на 13.06.2019 г. на служебен автомобил СВ3400КВ (л.41).

С протоколно определение от 02.07.2020 г. Съдът задължи ответника да представи писмена справка относно обстоятелството на какво се дължи разминаването в датата на изготвяне и датата на издаване на протокол рег.№ 4332р-32870/02.09.2019 г., като справката се придружи с извадка от автоматичната система АИС на СДВР, от която да е видна дата на извеждане на протокола. Ответникът представи писмено пояснение, че протоколът е съставен на 25.08.2019 г. а е изведен в деловодството на ОПП - СДВР на 02.09.2019 г. (л.41).

По делото бяха разпитани следните свидетели:

Б. В. К.. Свидетелят заяви, че работи като мл.автоконтрольор при ОПП-СДВР от м.юни 2019 г. Дава е нееднократно наряди с жалбоподателя. На 12.06.2019 г. срещу 13.06.2019 г. са били на дежурство по определен маршрут от пътен възел [улица]и Околовръстен път, по Околовръстен път, [улица]/Е 80/ до границата с ОДМВР С., АМ-Л. до границата с ОДМВР П.. Свидетелят сподели, че задълженията на наряда са да се прави обход на контролните точки, като има пунктове за контрол на пътното движение. На тези дати по наряд са били на всички контролни точки и там служителите не седят в автомобила, а са покрай него. За периода от 03,40 ч до 05,30 ч не са имали сигнали за нарушение на пътното движение. С жалбоподателя са били на АМ-С. към [населено място] и са извършвали контрол на пътното движение. Имат регламентирани почивки, но могат да ги ползват когато има по-малко трафик. Свидетелят подчерта, че не са напускали постовете си. Не следят системата вътре в автомобила, често тя не работи, не винаги е технически изправна.

Б. Н. З.. Свидетелят заяви, че работи като мл.автоконтрольор при ОПП-СДВР от м.юни 2019 г. Дава е често наряди с жалбоподателя. На 11.06.2019 г. срещу 12.06.2019 г. са били на дежурство по определен маршрут П. шосе, КПП-В.. Свидетелят сподели, че през цялото време са били на контролни пунктове. За времето от 01,50 ч до 05,30 ч са се намирали на КПП-В.. Имат регламентирани почивки, но ги ползват според натовареността на трафика - обикновено по време на нощни наряди между 02,00 ч и 05,00 ч, когато почти няма движение. На 11.06.2019 г. срещу 12.06.2019 г. не са получавали сигнали за ПТП. Свидетелят изтъкна, че имат задължение да правят обход пеша, трябва да демонстрират присъствие. Не стоят постоянно в автомобила, има часове, когато са извън него. Добави, че със системата за видеонаблюдение има проблеми, като има индикатори, които следва да се следят, но служителите нямат данни дали видеосистемата работи или не. Не се записва кога излизат в почивка.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни

изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, чрез надлежно упълномощен адвокат, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по изложените по-долу съображения: Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - Началника на сектор "Пътна полиция" в ОД на МВР-М.. Компетентността на органа произтича от чл.204, т.4 във вр.с 197, ал.1, т.2 ЗМВР, съгласно който наказанията по чл.197, ал.1, т.1-3 се налагат със заповед на служители на висши ръководни и ръководни длъжности. По Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл.142, ал.1, т.1 и 3 и ал.3 ЗМВР, утвърден със Заповед № 8121з-140 от 24 януари 2017 г., графа IX "Областни дирекции на МВР", т.8 е записано, че длъжността "началник на сектор" е ръководна, като при нарушение чл.197, ал.1, т.2 ЗМВР същият е компетентен да наложи наказанието.

Спазена е установената писмена форма по чл.59 АПК и изискването за съдържание на административен акт по чл.210 ЗМВР. Заповедта съдържа данни за извършителя, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е издадена въз основа на установената фактическа обстановка, обобщена в двете посочени в нея справки, към която тя препраща.

При издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. Спазен е двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Справките са с изходящ номер от 05.09.2019 г. и от 12.09.2019 г., а оспорената заповед е издадена на 31.10.2019 г.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от данните по преписката жалбоподателят е представил писмени обяснения от 22.10.2019 г.

Предвид вида на дисциплинарното нарушение, за което се предвижда наказание писмено предупреждение, регламентирано в чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР, съгласно чл.208 от закона не е необходимо издаването на писмена заповед за започване на дисциплинарно производство. Разпоредбата предвижда при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл.198-202 или по чл.203, ал.1, т.1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай, дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението. Ето защо липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на заповедта, с която е наложено наказанието.

Оспорената заповед обаче е издадена в противоречие с приложимите материалноправни норми - отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Нормата на чл.194, ал.4 ЗМВР предвижда държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, да се наказват с предвидените в същия закон дисциплинарни наказания. От цитираната норма следва извода, че нарушението на служебната дисциплина е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при които фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Дисциплинарно наказващият орган се е позовал на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР - неизпълнение на служебни задължения, но тази разпоредба не може да квалифицира нарушението от правна страна, тъй като не е конкретизирано какви са тези задължения и по какъв начин са вменени на жалбоподателя, като действия или бездействия, с които да спазва служебната дисциплина и да уплътнява работното си време. От заповедта и от справката, послужила за издаване на заповедта, не става ясно какво конкретно поведение дължи жалбоподателят в определения часови период, какво му е било разпоредено да изпълни и какво не е изпълнил. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че служителя виновно е нарушил разпоредбите на чл.51, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г., които разпоредби касаят реда за организацията за осъществяване на дейности по контрол по пътното движение. Изписването на текстовете в пълен обем не може да бъде прието като описание на извършеното нарушение, доколкото липсва описание на конкретните действия и бездействия, които служителят не е извършил и които ангажират неговата дисциплинарна отговорност. Разпоредбата на чл.51, ал.1 от инструкцията сочи, че при изпълнение на дейността по пътен контрол полицейските наряди осъществяват превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия; а тази на ал.2 – че дейността по пътен контрол се осъществява извън служебните помещения и МПС, като полицейските служители могат да извършват и обход пеша в рамките на указаните за поста или маршрута граници за изпълнение на конкретни задачи. Анализът на цитираните законови разпоредби налага извода, че в тях е описан начинът на осъществяване на пътния контрол, но те не съдържат правила за поведение на служителя от Пътна полиция. В случай че целта на законодателя е била да разпише такива правила за поведение, той без съмнение би употребил изречение „служителят е длъжен”, което в случая не е сторено.

В същото време такива фактически установявания, касаещи чл.51 от инструкцията в изготвената справка, а и в заповедта за дисциплинарно наказание не са изложени и посочените текстове не кореспондират с тезата на органа за неизпълнение на служебни задължения. От действията, описани в оспорваната заповед, не следва да се приеме, че ДНО конкретизирал какво точно не е направил жалбоподателят, за да спазва служебната дисциплина.

Безспорно е, че в описаните в заповедта часови периоди няма интензивно пътно движение. Сами по себе си нито отпуснатият седеж, дори със затворени очи, нито местонахождението на служителя извън служебния автомобил, не са причина да се счита, че има нарушение на служебната дисциплина. По същество едното дисциплинарно обвинение е за ниска степен на концентрация и отпуснато състояние. Това конкретното състояние на служителя на работното му място, което понякога и по обективни причини може да не е в пълен обем на концентрация и най - добра кондиция, само по себе си не може да се квалифицира като дисциплинарно нарушение. По това нарушение следва да се има предвид, че служителите са били в патрулния автомобил, без да са се отклонили от маршрута и не са се занимавали с нищо различно от наблюдение на обстановката в района с готовност за реакция при необходимост, тоест са били в готовност и на разположение за съдействие при необходимост. Другото обвинение е за напускане на служебния автомобил, но то съответства на разгледаната по-горе разпоредба на

чл.51, ал.2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г.: дейността по пътен контрол се осъществява *извън служебните помещения и МПС*, като полицейските служители могат да извършват и обход пеша в рамките на указаните за поста или маршрута граници за изпълнение на конкретни задачи.

Случаите касаят ранните сутрешни часове, когато трафикът по принцип не е натоварен, съответно не преминават много автомобили, които могат да бъдат спрени за проверка. След като жалбоподателят е бил на работното си място и в автомобила, по маршрута на наряда, не е налице неизпълнение на задълженията по чл.51, ал.1 и ал.2 от инструкцията.

Тежестта да установи и докаже дисциплинарното обвинение е на наказващия административен орган. Съдът намира, че при указаната последния доказателствена тежест ответникът не доказва по несъмнен начин дисциплинарното обвинение. Самото деяние, вменено на лицето, се изразява в това, че е нарушил служебната дисциплина, като не е изпълнявал служебните си задължения. Доказателствата, на които се позовава органът, представляват служебно изпратени му видеофайлове. Същите обаче не са представени по делото и деянието е недоказано. Последното представлява и нарушение на чл.35 АПК, изискващ пълно и всестранно изследване на всички факти и обстоятелства преди издаването на административния акт. Още повече, че обвинението е разколебано и отпоказанията на изслушаните по делото свидетели, които са колеги на наказаното лице, осъществявали патрула съвместно с него на процесните дати. Същите категорично заявяват, че жалбоподателят съвместно е изпълнявал задълженията си по време на патрула и не се е отклонявал от изпълнение на служебните си задължения.

Съдът споделя оплакването на жалбоподателя, че прегледът на видеофайловете, обективиран в протокол рег.№ 4332р-32870/02.09.2019 г. е негоден доказателствен материал поради нарушение на процесуалните правила при прегледа и изготвянето му. Това е така, защото действително прегледът на видеофайловете за дисциплинарното нарушение от 13.06.2019 г. е извършен на 25.08.2019 г., вписана преди имената и подписите на инспекторите С.Р. и Б.М.. Наличието на разминаване между датата на изготвяне на протокола (01.09.2019г.) и датата на преглед на видеофайловете (25.08.2019 г.). Прегледът пък на видеофайловете, обективиран в протокол рег.№ 4332р-31925/24.08.2019 г., изготвен от инспектор Н.Ц. и ст.инспектор Г.Х., не е цитиран в справката от извършената проверка, нито съдържа необходимата информация, от която да се установи извършване на твърдяното дисциплинарно нарушение.

Оспорената заповед не съдържа мотиви, от които да се разбере защо наказващият административен орган е приел еднозначно, че с деянието си (бездействие) жалбоподателят е нарушил законовите разпоредби. За да може описаното деяние да се квалифицира като бездействие, следва такова задължение да е налично и да е вменено надлежно на лицето.

В случая дисциплинарно наказващият орган не е посочил фактически конкретните правила за служебно поведение, които служителят не е спазил и на които поведението му противоречи, съответно не е посочил фактическа обстановка в процесния период, която да предполага активни действия на служителите в изпълнение на служебните им задължения. Непосочването на конкретните фактически основания, които съответстват на определената квалификация на дисциплинарното нарушение, не може да бъде заместено само от цитирането на законовите разпоредби.

На следващо място, съдът намира, че деянието е квалифицирано несъставомерно. Дисциплинарното наказание е наложено и на погрешно правно основание. В заповедта то е посочено като чл.194 ал.2, т.1 ЗМВР, а всъщност е трябвало основанието да бъде това по т.2.

По отношение на маршрута на движение на автомобила Съдът намира, че дисциплинарно наказващият орган не е обсъдил координатите, посочени в пътния лист, отразяващ движението на служебния автомобил в процесната нощ, за което се приеха многобройни писмени доказателства. Не е изследвал кои всъщност координати отразяват действителното движение на автомобила. Не е изложил никакви мотиви защо приема, че жалбоподателят не е изпълнявал служебните си задължения да осъществява контрол над движението по пътищата,

като определените маршрутни точки като цяло съответстват на заложените маршрути за тези часове.

В дисциплинарното производство не е изследван въпросът дали и кога нарядът е ползвал законоустановените почивки. Със Заповед № 4332з-575/19.07.2018 г. е определено работното време, времето за отдих, за храна и почивка на държавните служители по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР в ОПП-СДВР почивки за отдих, храна и физиологични нужди, както и система ВИК на служебните автомобили. Според тази заповед нарядът е следвало да ползва законоустановената почивка в интервала, съвпадащ с времевия интервал на твърдяното дисциплинарно нарушение: от 03,30 ч до 04,00 ч - време за отдих, и от 05,00 ч до 05,30 ч - физиологична почивка. В изготвената справка няма данни да е изследвано обстоятелството дали жалбоподателят е ползвал почивките си съгласно указаната заповед.

Нарушението не е доказано и от субективна страна. Не е достатъчно в заповедта и в справката от проверката да бъде посочено, че жалбоподателят е нарушил служебната дисциплина, а следва да бъде определена и формата на вината, доколкото законодателят е разграничил изрично хипотеза на дисциплинарно наказание за неизпълнение на служебни задължения при форма на вината небрежност. Следователно е допустимо да бъде наложено и друго по вид дисциплинарно наказание. Наличието на конкретно знание и субективно отношение на служителя към деянието, отречено от същия в хода на изслушването му, е необходимо за реализиране на дисциплинарната отговорност. Този порок е самостоятелно основание за отмяна на заповедта, тъй като наложеното дисциплинарно наказание не е мотивирано с формата на вината, то следва да се приеме, че същото е неправилно наложено.

Съдът намира също, че при издаването на оспорената заповед само общо е посочено, че са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, като липсват изводи за това как е определен видът и размерът на наказанието, съобразено с конкретно извършено нарушение, настъпилите от него вредни последици, изложение на обстоятелствата, при които е извършено, както и оценка на цялостното поведение на служителя по време на службата. Ето защо оспореният административен акт не отговаря на изискванията на чл.146, ал.1, т.2 и т.4 АПК, което също представлява основание за отмяната му.

Изложеното дотук мотивира Съда да приеме, че от описаната фактическа обстановка в мотивите на заповедта не може да се направи извода за осъществено дисциплинарно нарушение, т.е. тя е постановена в противоречие с материално правни разпоредби. Ето защо оспорената заповед е незаконосъобразна и същата на основание чл.172, ал.2 АПК следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на разноски. То е своевременно упражнено-до приключване на устните състезания по делото, като е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Доказаните по делото разноски са общо в размер на 810 лв., от които 800 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, и 10 лв. за държавна такса, при липса на възражение от ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение по чл.78, ал.5 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 301з-3292/31.10.2019 г., издадена от Началника на сектор "Пътна полиция" в ОД на МВР-М., с която на Я. И. Я. от [населено място], ЕГН: [ЕГН] е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-М. да заплати на Я. И. Я. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 810 лв. (осемстотин и десет лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: